

31999R0659

L 83/1

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

27.3.1999

REGULAMENTUL (CE) NR. 659/1999 AL CONSILIULUI
din 22 martie 1999
de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 94,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

(1) întrucât, fără a aduce atingere regulilor procedurale speciale stabilite prin regulamente pentru anumite sectoare, prezentul regulament ar trebui să se aplice ajutorului din toate sectoarele; întrucât, în sensul aplicării articolelor 77 și 92 din tratat, Comisia deține, în temeiul articolului 93 din tratat, competența specifică de a decide asupra compatibilității ajutoarelor de stat cu piața comună atunci când examinează ajutoarele de stat existente, atunci când adoptă decizii privind ajutorul nou sau ajutorul modificat și atunci când ia măsuri în cazul nerespectării deciziilor sale sau a obligațiilor privind notificarea;

(2) întrucât, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene, Comisia a elaborat și a instituit o practică constantă de aplicare a articolului 93 din tratat și a stabilit anumite principii și reguli procedurale într-o serie de comunicări; întrucât este necesară codificarea și consolidarea acestei practici printr-un regulament, în vederea asigurării efectivității și eficienței procedurilor prevăzute la articolului 93 din tratat;

(3) întrucât un regulament de procedură privind aplicarea articolului 93 din tratat va crește transparența și certitudinea juridică;

(4) întrucât, pentru a asigura certitudinea juridică, este necesară definirea situațiilor în care un ajutor trebuie

considerat ajutor existent; întrucât realizarea și consolidarea pieței comune constituie un proces treptat, reflectat în evoluția permanentă a politicii în domeniul ajutorului de stat; întrucât, ca urmare a acestei evoluții, este posibil ca anumite măsuri, care în momentul punerii în aplicare nu reprezentau ajutor de stat, să fi devenit între timp ajutor;

(5) întrucât, în conformitate cu articolul 93 alineatul (3) din tratat, orice proiect de acordare a unui nou ajutor trebuie notificat Comisiei și nu poate fi pus în aplicare decât după autorizarea acestuia de către Comisie;

(6) întrucât, în conformitate cu articolul 5 din tratat, statele membre au obligația de a coopera cu Comisia și de a-i furniza toate informațiile necesare pentru a-i permite Comisiei să își îndeplinească îndatoririle în conformitate cu prezentul regulament;

(7) întrucât termenul în care Comisia urmează să efectueze examinarea preliminară a ajutorului notificat ar trebui să fie stabilit la două luni de la data primirii notificării complete sau a primirii unei declarații temeinic argumentate din partea statului membru în cauză, prin care acesta consideră notificarea completă, deoarece informațiile suplimentare solicitate de Comisie nu sunt disponibile sau au fost deja furnizate; întrucât, din motive de certitudine juridică, examinarea respectivă trebuie să se finalizeze printr-o decizie;

(8) întrucât, în toate cazurile în care, în urma examinării preliminare, Comisia nu poate decide dacă ajutorul este compatibil cu piața comună, trebuie să se deschidă o procedură oficială de investigare pentru a permite Comisiei să obțină toate informațiile necesare pentru evaluarea compatibilității ajutorului și pentru a permite părților interesate să își prezinte observațiile; întrucât drepturile părților interesate pot fi cel mai bine protejate în cadrul procedurii oficiale de investigare descrise la articolul 93 alineatul (2) din tratat;

⁽¹⁾ JO C 116, 16.4.1998, p. 13.

⁽²⁾ Aviz adoptat la 14 ianuarie 1999 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO C 284, 14.9.1998, p. 10.

- (9) întrucât, după analizarea observațiilor prezentate de părțile interesate, Comisia ar trebui să încheie examinarea printr-o decizie finală de îndată ce îndoielile sale au fost eliminate; întrucât, în cazul în care examinarea nu se finalizează într-o perioadă de 18 luni de la data deschiderii procedurii, este necesar ca statul membru în cauză să aibă posibilitatea de a solicita o decizie, pe care Comisia trebuie să o adopte în termen de două luni;
- (10) întrucât, pentru a asigura aplicarea corectă și efectivă a regulilor privind ajutorul de stat, Comisia trebuie să aibă posibilitatea de a revoca o decizie întemeiată pe informații eronate;
- (11) întrucât, pentru a asigura respectarea articolului 93 din tratat, în special a obligației de notificare și a clauzei suspensive prevăzute la articolul 93 alineatul (3), Comisia trebuie să examineze toate cazurile de ajutor ilegal; întrucât, pentru considerente de transparență și certitudine juridică, trebuie adoptate procedurile de urmat în astfel de cazuri; întrucât, atunci când un stat membru nu a respectat obligația de notificare sau clauza suspensivă, Comisia nu este obligată să respecte termene;
- (12) întrucât, în cazul ajutorului ilegal, Comisia trebuie să aibă dreptul de a obține toate informațiile necesare pentru a adopta o decizie și pentru a restabili imediat, atunci când este cazul, concurența nedeenaturată; întrucât, în consecință, este necesar să i se permită Comisiei să adopte măsuri provizorii adresate statelor membre în cauză; întrucât măsurile provizorii pot consta în ordine de furnizare a informațiilor, ordine de suspendare sau ordine de recuperare; întrucât, în caz de nerespectare a unui ordin de furnizare a informațiilor, Comisia trebuie să poată lua o decizie pe baza informațiilor disponibile și, în cazul nerespectării unui ordin de suspendare sau de recuperare, să poată sesiza direct Curtea de Justiție, în conformitate cu articolul 93 alineatul (2) al doilea paragraf din tratat;
- (13) întrucât, în cazul ajutoarelor ilegale care nu sunt compatibile cu piața comună, trebuie restabilită concurența efectivă; întrucât, în acest scop, este necesară recuperarea fără întârziere a ajutorului, inclusiv a dobânzii; întrucât este necesar ca recuperarea să se realizeze în conformitate cu procedurile de drept național; întrucât aplicarea acestor proceduri nu trebuie să ridice obstacole în calea restabilirii concurenței nedeenaturate, prin împiedicarea executării imediate și efective a deciziei Comisiei; întrucât, pentru a obține acest rezultat, statele membre trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura efectul util al deciziei Comisiei;
- (14) întrucât, din considerente de certitudine juridică, trebuie să se stabilească, în ceea ce privește ajutorul ilegal, un termen de prescripție de zece ani, după expirarea căruia recuperarea ajutorului să nu mai poată fi dispusă;
- (15) întrucât utilizarea abuzivă a ajutorului poate avea asupra funcționării pieței comune efecte similare cu cele ale ajutorului ilegal și, de aceea, trebuie tratată în temeiul unor proceduri similare; întrucât, spre deosebire de ajutorul ilegal, ajutorul susceptibil de a fi fost utilizat abuziv a fost aprobat anterior de către Comisie; întrucât, în consecință, Comisiei nu trebuie să i se permită să recurgă la un ordin de recuperare în cazul utilizării abuzive a ajutorului;
- (16) întrucât este necesar să se definească toate posibilitățile acordate terților pentru a-și apăra interesele în cadrul procedurilor privind ajutorul de stat;
- (17) întrucât, în conformitate cu articolul 93 alineatul (1) din tratat, Comisia, în cooperare cu statele membre, are obligația de a examina permanent toate schemele de ajutoare existente; întrucât, pentru considerente de transparență și certitudine juridică, este necesar să se precizeze sfera de aplicare a cooperării prevăzute la acest articol;
- (18) întrucât, pentru a asigura compatibilitatea schemelor de ajutor existente cu piața comună, și în conformitate cu articolul 93 alineatul (1) din tratat, Comisia trebuie să propună măsuri adecvate în cazul în care o schemă de ajutor existentă nu este sau nu mai este compatibilă cu piața comună și trebuie să inițieze procedura prevăzută la articolul 93 alineatul (2) din tratat în cazul în care statul membru în cauză refuză să pună în aplicare măsurile propuse;
- (19) întrucât, pentru a permite Comisiei să monitorizeze eficient respectarea deciziilor Comisiei și pentru a facilita cooperarea dintre Comisie și statele membre în vederea examinării permanente, în conformitate cu articolul 93 alineatul (1) din tratat, a tuturor schemelor de ajutor existente din statele membre, este necesară instituirea unei obligații generale de raportare privind toate schemele de ajutor existente;
- (20) întrucât, în cazul în care Comisia are îndoieli serioase privind respectarea deciziilor sale, ar trebui să aibă la dispoziție sa instrumente suplimentare care să îi permită obținerea informațiilor necesare pentru a verifica dacă deciziile sale sunt respectate efectiv; întrucât, în acest scop, vizitele de control la fața locului sunt un instrument adecvat și util, mai ales în cazurile de posibilă utilizare abuzivă a ajutorului; întrucât, în consecință, Comisia trebuie împuternicită să efectueze vizite de control la fața locului și trebuie să beneficieze de cooperarea autorităților competente din statele membre în cazul în care o întreprindere se opune unei astfel de vizite;

- (21) întrucât, din considerente de transparență și certitudine juridică, este oportună asigurarea publicității deciziilor Comisiei, cu respectarea în același timp a principiului conform căruia deciziile privind cazurile de ajutor de stat se adresează statelor membre în cauză; întrucât, în consecință, este necesară publicarea tuturor deciziilor care pot afecta interesele părților interesate, fie integral, fie în rezumat, sau punerea la dispoziția părților interesate de copii ale deciziilor care nu au fost publicate deloc sau nu au fost publicate integral; întrucât, la dezvăluirea informațiilor publice privind deciziile sale, Comisia trebuie să respecte normele privind secretul profesional, în conformitate cu articolul 214 din tratat;
- (22) întrucât Comisia, în strânsă legătură cu statele membre, trebuie să poată adopta dispoziții de punere în aplicare prin care să se stabilească reguli detaliate privind procedurile menționate de prezentul regulament; întrucât, pentru a asigura cooperarea dintre Comisie și autoritățile competente ale statelor membre, este necesară crearea unui Comitet consultativ în domeniul ajutorului de stat, care să fie consultat înaintea adoptării de către Comisie a dispozițiilor în temeiul prezentului regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) „ajutor” înseamnă orice măsură care îndeplinește toate criteriile prevăzute la articolul 92 alineatul (1) din tratat;
- (b) „ajutor existent” înseamnă:
- fără a aduce atingere articolelor 144 și 172 din Actul de aderare a Austriei, Finlandei și Suediei, orice ajutor care a existat înainte de intrarea în vigoare a tratatului în aceste state membre, respectiv schemele de ajutor și ajutoarele individuale puse în aplicare anterior și care se aplică și ulterior intrării în vigoare a tratatului;
 - ajutorul autorizat, respectiv schemele de ajutor și ajutoarele individuale care au fost autorizate de Comisie sau Consiliu;
 - ajutorul considerat a fi fost autorizat în temeiul articolului 4 alineatul (6) din prezentul regulament sau înainte de intrarea în vigoare a acestuia, dar în conformitate cu această procedură;
- (iv) ajutorul considerat ajutor existent în temeiul articolului 15;
- (v) ajutorul considerat ajutor existent deoarece se poate dovedi că, în momentul punerii în aplicare, nu reprezenta un ajutor și că a devenit ajutor ulterior, datorită evoluției pieței comune și fără să fi fost modificat de statul membru. Atunci când anumite măsuri devin ajutoare ca urmare a liberalizării unei activități în conformitate cu dreptul comunitar, astfel de măsuri nu sunt considerate ajutor existent după data fixată pentru liberalizare;
- (c) „ajutor nou” înseamnă orice ajutor, respectiv orice schemă de ajutor și orice ajutor individual care nu este ajutor existent, inclusiv modificările ajutoarelor existente;
- (d) „schemă de ajutor” înseamnă orice act în baza căruia, fără a fi necesare măsuri suplimentare de punere în aplicare, pot fi acordate alocări individuale de ajutor întreprinderilor definite în mod general și abstract, precum și orice act în baza căruia ajutorul, care nu este legat de un anumit proiect, poate fi acordat uneia sau mai multor întreprinderi pentru o perioadă de timp nedeterminată și/sau într-un quantum nedeterminat;
- (e) „ajutor individual” înseamnă orice ajutor de stat care nu este acordat în baza unei scheme de ajutor de stat sau este acordat în baza unei scheme, dar trebuie notificat în mod individual;
- (f) „ajutor ilegal” înseamnă un ajutor de stat nou, pus în aplicare cu încălcarea condițiilor prevăzute la articolul 93 alineatul (3) din tratat;
- (g) „ajutor de stat utilizat abuziv” înseamnă ajutorul folosit de către beneficiar cu încălcarea unei decizii adoptate în temeiul articolului 4 alineatul (3) sau al articolului 7 alineatul (3) sau (4) din prezentul regulament;
- (h) „persoană interesată” înseamnă orice stat membru și orice persoană, întreprindere sau asociație de întreprinderi ale căror interese pot fi afectate de acordarea unui ajutor, în special beneficiarul ajutorului, întreprinderile concurente și asociațiile profesionale.

CAPITOLUL II

PROCEDURA PRIVIND AJUTORUL NOTIFICAT

Articolul 2

Notificarea unui ajutor nou

- (1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în regulamentele adoptate în temeiul articolului 94 din tratat sau în temeiul altor dispoziții relevante din acesta, orice proiect de acordare a unui

ajutor nou se notifică în timp util Comisiei de către statul membru în cauză. Comisia informează fără întârziere statul membru în cauză asupra primirii notificării.

(2) Statul membru furnizează în notificare toate informațiile necesare pentru a permite Comisiei să adopte o decizie în temeiul articolelor 4 și 7 (denumită în continuare „notificare completă”).

Articolul 3

Clauza suspensivă

Ajutorul care trebuie notificat în temeiul articolului 2 alineatul (1) nu poate fi acordat decât în cazul în care Comisia a adoptat, sau este considerată a fi adoptat, o decizie de autorizare a acestuia.

Articolul 4

Examinarea preliminară a notificării și deciziile Comisiei

(1) Comisia examinează notificarea imediat după primirea acesteia. Fără a aduce atingere articolului 8, Comisia adoptă o decizie în temeiul alineatului (2), (3) sau (4).

(2) În cazul în care, după o examinare preliminară, Comisia constată că măsura notificată nu constituie un ajutor, ea consemnează acest lucru printr-o decizie.

(3) În cazul în care, după o examinare preliminară, Comisia constată că nu există îndoieli privind compatibilitatea unei măsuri notificate cu piața comună, în măsura în care intră în sfera de aplicare a articolului 92 alineatul (1) din tratat, aceasta decide că măsura este compatibilă cu piața comună (denumită în continuare „decizie de a nu ridica obiecții”). Decizia precizează excepția aplicată în temeiul tratatului.

(4) În cazul în care, după o examinare preliminară, Comisia constată că există îndoieli privind compatibilitatea unei măsuri notificate cu piața comună, aceasta decide să inițieze procedura prevăzută la articolul 93 alineatul (2) din tratat (denumită în continuare „decizie de deschidere a procedurii oficiale de investigare”).

(5) Deciziile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) se adoptă în termen de două luni. Termenul curge din ziua următoare primirii unei notificări complete. Notificarea se consideră completă dacă, în termen de două luni de la primirea acesteia sau de la primirea oricărei informații suplimentare solicitate, Comisia nu mai solicită alte informații. Termenul poate fi prelungit prin acordul atât al Comisiei, cât și al statului membru în cauză. Când este cazul, Comisia poate fixa termene mai reduse.

(6) În cazul în care Comisia nu adoptă o decizie în conformitate cu alineatul (2), (3) sau (4) în termenul precizat la alineatul (5),

ajutorul se consideră a fi autorizat de către Comisie. În consecință, statul membru în cauză poate pune în aplicare măsurile respective, după informarea prealabilă a Comisiei cu privire la aceasta, cu excepția cazului în care Comisia adoptă o decizie în temeiul prezentului articol în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea informării.

Articolul 5

Solicitarea informațiilor

(1) În cazul în care consideră că informațiile furnizate de statul membru în cauză în legătură cu o măsură notificată în temeiul articolului 2 sunt incomplete, Comisia solicită toate informațiile suplimentare necesare. Atunci când un stat membru răspunde unei astfel de solicitări, Comisia îl informează asupra primirii răspunsului.

(2) În cazurile în care statul membru în cauză nu furnizează informațiile solicitate în termenul stabilit de Comisie sau furnizează informații incomplete, Comisia îi transmite o atenționare prin care acordă un termen suplimentar rezonabil pentru furnizarea informațiilor.

(3) Notificarea se consideră retrasă în cazul în care informațiile solicitate nu sunt furnizate în termenul stabilit, cu excepția cazului în care, înainte de expirarea termenului, fie termenul a fost prelungit prin acordul atât al Comisiei cât și al statului membru în cauză fie statul membru în cauză, într-o declarație temeinic motivată, informează Comisia cu privire la faptul că apreciază notificarea ca fiind completă, deoarece informațiile suplimentare solicitate nu sunt disponibile sau au fost deja furnizate. În acest caz, termenul prevăzut la articolul 4 alineatul (5) curge din ziua următoare primirii declarației. În cazul în care notificarea se consideră retrasă, Comisia informează statul membru asupra acestui fapt.

Articolul 6

Procedura oficială de investigare

(1) Decizia de a deschide procedura oficială de investigare sintetizează elementele relevante de fapt și de drept, include o evaluare preliminară a Comisiei cu privire la caracterul de ajutor de stat al măsurii propuse și indică îndoielile privind compatibilitatea acesteia cu piața comună. Prin decizie, se solicită statului membru în cauză și celorlalte persoane interesate să-și prezinte observațiile într-un termen stabilit, care în mod normal nu depășește o lună. În cazuri întemeiate, Comisia poate prelungi termenul stabilit.

(2) Observațiile primite sunt transmise statului membru în cauză. În cazul în care o parte interesată o cere, pe baza unui potențial prejudiciu, identitatea acesteia nu este dezvăluită statului membru în cauză. Statul membru în cauză poate răspunde observațiilor transmise într-un termen stabilit, care în mod normal nu depășește o lună. În cazuri întemeiate, Comisia poate prelungi termenul stabilit.

Articolul 7

Decizii ale Comisiei de închidere a procedurii oficiale de investigare

(1) Fără a aduce atingere articolului 8, procedura oficială de investigare se închide printr-o decizie, în conformitate cu alineatele (2)-(5) din prezentul articol.

(2) În situația în care Comisia constată, dacă este cazul în urma modificărilor efectuate de statul membru în cauză, că măsura notificată nu constituie ajutor de stat, acest fapt se consemnează printr-o decizie.

(3) În situația în care Comisia constată, dacă este cazul în urma modificărilor efectuate de statul membru în cauză, că au fost eliminate îndoielile privind compatibilitatea măsurii notificate cu piața comună, aceasta decide că ajutorul este compatibil cu piața comună (denumită în continuare „decizie pozitivă”). Decizia precizează excepția aplicată în baza tratatului.

(4) Comisia poate preciza într-o decizie pozitivă condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un ajutor pentru a fi considerat compatibil cu piața comună și poate impune obligații pentru a permite monitorizarea respectării deciziei (denumită în continuare „decizie condiționată”).

(5) În cazul în care constată că ajutorul notificat nu este compatibil cu piața comună, Comisia decide că acesta nu va fi acordat (denumită în continuare „decizie negativă”).

(6) Deciziile prevăzute la alineatele (2), (3), (4) și (5) se adoptă de îndată ce îndoielile menționate la articolul 4 alineatul (4) au fost eliminate. În măsura posibilă, Comisia adoptă o decizie în termen de 18 luni de la inițierea procedurii. Termenul poate fi prelungit prin acord comun între Comisie și statul membru în cauză.

(7) După expirarea termenului prevăzut la alineatul (6), la cererea statului membru, Comisia adoptă o decizie în termen de două luni, pe baza informațiilor care i-au fost puse la dispoziție. Dacă este cazul, în lipsa unor informații suficiente pentru a stabili compatibilitatea, Comisia adoptă o decizie negativă.

Articolul 8

Retragerea notificării

(1) Statul membru în cauză poate retrage notificarea în sensul articolului 2 în timp util, înaintea adoptării de către Comisie a unei decizii în temeiul articolului 4 sau 7.

(2) Comisia închide procedura oficială de investigare în cazul în care aceasta fusese deschisă.

Articolul 9

Revocarea unei decizii

Comisia poate revoca o decizie adoptată în temeiul articolului 4 alineatul (2) sau (3) sau al articolului 7 alineatul (2), (3) sau (4), după ce a acordat statului membru în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, în cazul în care decizia respectivă s-a bazat pe informații eronate furnizate în cursul procedurii, determinante în adoptarea deciziei. Înainte de revocarea unei decizii și de adoptarea unei noi decizii, Comisia inițiază o procedură oficială de investigare în temeiul articolului 4 alineatul (4). Articolele 6, 7 și 10, articolul 11 alineatul (1), articolele 13, 14 și 15 se aplică *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL III

PROCEDURA PRIVIND AJUTORUL ILEGAL

Articolul 10

Examinarea, solicitarea informațiilor și ordinul de furnizare a informațiilor

(1) În cazul în care deține informații privind un ajutor pretins ilegal, indiferent de sursa acestora, Comisia va examina aceste informații fără întârziere.

(2) Dacă este necesar, aceasta solicită informații statului membru în cauză. Articolul 2 alineatul (2) și articolul 5 alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis*.

(3) În cazul în care, în ciuda atenționării adresate în temeiul articolului 5 alineatul (2), statul membru în cauză nu furnizează informațiile solicitate în termenul stabilit de Comisie sau furnizează informații incomplete, Comisia solicită furnizarea informațiilor prin intermediul unei decizii (denumită în continuare „ordin de furnizare a informațiilor”). Decizia precizează care sunt informațiile necesare și stabilește un termen adecvat pentru furnizarea acestora.

Articolul 11

Ordinul de suspendare sau de recuperare provizorie a ajutorului

(1) După ce îi acordă statului membru în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, Comisia poate adopta o decizie prin care îi solicită statului membru să suspende acordarea oricărui ajutor ilegal până la adoptarea de către Comisie a unei decizii privind compatibilitatea ajutorului cu piața comună (denumită în continuare „ordin de suspendare”).

(2) După ce îi acordă statului membru în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, Comisia poate adopta o decizie prin care îi solicită statului membru recuperarea provizorie a oricărui ajutor ilegal, până la adoptarea unei decizii privind compatibilitatea ajutorului cu piața comună (denumită în continuare „ordin de recuperare”), dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

— în conformitate cu o practică consacrată, nu există îndoieli cu privire la caracterul de ajutor al măsurii în cauză

și

— o intervenție este urgentă

și

— există un risc serios de prejudiciere semnificativă și ireparabilă a unui concurent.

Recuperarea se efectuează în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatele (2) și (3). După recuperarea efectivă a ajutorului, Comisia adoptă o decizie în termenele aplicabile ajutorului notificat.

Comisia poate autoriza statul membru să coreleze rambursarea ajutorului cu acordarea către întreprinderea în cauză a ajutorului pentru salvare.

Dispozițiile din prezentul alineat se aplică numai în cazul ajutoarelor ilegale puse în aplicare după intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 12

Nerespectarea unui ordin

În cazul în care statul membru nu respectă un ordin de suspendare sau de recuperare, Comisia este îndreptățită, în cursul examinării fondului chestiunii pe baza informațiilor disponibile, să sesizeze direct Curtea de Justiție a Comunităților Europene și să îi solicite acestuia să declare că nerespectarea constituie o încălcare a tratatului.

Articolul 13

Deciziile Comisiei

(1) În urma examinării posibilului ajutor ilegal, se adoptă o decizie în temeiul articolului 4 alineatul (2), (3) sau (4). În cazul deciziilor de a deschide o procedură oficială de investigare, procedura se încheie printr-o decizie în temeiul articolului 7. În cazul în care un stat membru nu respectă un ordin de furnizare a informațiilor, decizia se adoptă pe baza informațiilor disponibile.

(2) În cazul unui posibil ajutor ilegal și fără a se aduce atingere articolului 11 alineatul (2), Comisia nu este obligată să respecte termenul prevăzut la articolul 4 alineatul (5), articolul 7 alineatele (6) și (7).

(3) Articolul 9 se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 14

Recuperarea ajutorului

(1) Atunci când adoptă decizii negative în cazuri de ajutor ilegal, Comisia decide ca statul membru în cauză să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar (denumită în continuare „decizie de recuperare”). Comisia nu solicită recuperarea ajutorului în cazul în care aceasta ar contraveni unui principiu general de drept comunitar.

(2) Ajutorul care urmează să fie recuperat în temeiul unei decizii de recuperare include dobânda calculată pe baza unei rate adecvate, fixate de Comisie. Dobânda se datorează de la data la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului până la data recuperării sale.

(3) Fără a aduce atingere unui ordin emis de Curtea de Justiție a Comunităților Europene în temeiul articolului 185 din tratat, recuperarea se efectuează fără întârziere și în conformitate cu procedurile legislației naționale a statului membru în cauză, cu condiția ca acestea să permită executarea imediată și efectivă a deciziei Comisiei. În acest scop și în eventualitatea unei proceduri derulate în fața instanțelor naționale, statele membre în cauză parcurg toate etapele necesare permise de legislațiile naționale respective, inclusiv măsuri provizorii, fără a aduce atingere dreptului comunitar.

Articolul 15

Termen de prescripție

(1) Prerogativele Comisiei de recuperare a ajutorului sunt supuse unui termen de prescripție de 10 ani.

(2) Termenul de prescripție începe să curgă din ziua în care ajutorul ilegal este acordat beneficiarului fie ca ajutor individual, fie ca ajutor în cadrul unei scheme de ajutor. Orice măsură

adoptată de către Comisie sau, la solicitarea acesteia, de către un stat membru, cu privire la ajutorul ilegal întrerupe termenul de prescripție. După fiecare întrerupere, începe să curgă un nou termen de prescripție. Termenul de prescripție se suspendă atâta timp cât decizia Comisiei face obiectul unei proceduri în curs de desfășurare în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene.

(3) Orice ajutor pentru care termenul de prescripție a expirat este considerat ajutor existent.

CAPITOLUL IV

PROCEDURA PRIVIND UTILIZAREA ABUZIVĂ A AJUTORULUI

Articolul 16

Utilizarea abuzivă a ajutorului

Fără a aduce atingere articolului 23, în caz de utilizare abuzivă a unui ajutor, Comisia poate deschide procedura oficială de investigare în temeiul articolului 4 alineatul (4). Articolele 6, 7, 9 și 10, articolul 11 alineatul (1), articolele 12, 13, 14 și 15 se aplică *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL V

PROCEDURA PRIVIND SCHEMELE DE AJUTOR EXISTENTE

Articolul 17

Cooperarea în temeiul articolului 93 alineatul (1) din tratat

(1) În temeiul articolului 93 alineatul (1) din tratat, Comisia obține de la statul membru în cauză toate informațiile necesare pentru examinarea, în cooperare cu statul membru, a schemelor de ajutor existente.

(2) În cazul în care consideră că o schemă de ajutor existentă nu este sau nu mai este compatibilă cu piața comună, Comisia informează statul membru în cauză asupra opiniei sale preliminare și dă statului membru în cauză posibilitatea să își prezinte observațiile în termen de o lună. În cazuri temeinic motivate, Comisia poate prelungi acest termen.

Articolul 18

Propunerea de măsuri adecvate

În cazul în care, în lumina informațiilor transmise de statul membru în temeiul articolului 17, ajunge la concluzia că schema de ajutor existentă nu este sau nu mai este compatibilă cu piața comună, Comisia emite o recomandare prin care propune statului membru în cauză adoptarea de măsuri adecvate. Recomandarea poate propune, în special:

- (a) modificări de fond ale schemei de ajutor sau
- (b) introducerea unor cerințe procedurale sau
- (c) abrogarea schemei de ajutor.

Articolul 19

Consecințele juridice ale propunerii de măsuri adecvate

(1) În cazul în care statul membru în cauză acceptă măsurile propuse și informează Comisia în această privință, Comisia consenmează acest fapt și informează statul membru asupra acestui fapt. Prin acceptarea lor, statul membru este obligat să pună în aplicare măsurile adecvate.

(2) În cazul în care statul membru în cauză nu acceptă măsurile propuse, iar Comisia, luând în considerare argumentele statului membru respectiv, consideră în continuare că măsurile respective sunt necesare, aceasta inițiază procedurile în temeiul articolului 4 alineatul (4). Articolele 6, 7 și 9 se aplică *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL VI

PĂRȚILE INTERESATE

Articolul 20

Drepturile părților interesate

(1) Orice parte interesată poate prezenta observații în temeiul articolului 6, în urma unei decizii a Comisiei de a deschide procedura oficială de investigare. Orice parte interesată care a înaintat astfel de observații și orice beneficiar de ajutor individual primesc câte o copie a deciziei adoptate de Comisie în temeiul articolului 7.

(2) Orice parte interesată poate informa Comisia asupra oricărui presupus ajutor ilegal, precum și asupra oricărei presupuse utilizări abuzive a unui ajutor. În cazul în care consideră, pe baza informațiilor pe care le deține, că nu există suficiente motive pentru examinarea cazului, Comisia informează partea interesată asupra acestui fapt. Atunci când adoptă o decizie într-un caz cu privire la obiectul informației furnizate, Comisia transmite o copie a deciziei respective părții interesate.

(3) La cerere, orice parte interesată poate obține o copie a oricărei decizii adoptate în temeiul articolelor 4 și 7, al articolului 10 alineatul (3) și al articolului 11.

CAPITOLUL VII

MONITORIZAREA*Articolul 21***Rapoartele anuale**

(1) Statele membre transmit Comisiei rapoarte anuale privind toate schemele de ajutor existente care nu sunt supuse unei obligații specifice de raportare impuse printr-o decizie condițională în temeiul articolului 7 alineatul (4).

(2) În cazul în care, în ciuda unei atenționări, statul membru în cauză nu transmite raportul anual, Comisia poate acționa în temeiul articolului 18 în ceea ce privește schema de ajutor respectivă.

*Articolul 22***Controlul la fața locului**

(1) Atunci când Comisia are îndoieli serioase cu privire la respectarea deciziilor de a nu ridica obiecții, a deciziilor pozitive sau a deciziilor condiționale privind ajutorul individual, statele membre în cauză, după ce li s-a acordat posibilitatea de a-și prezenta observațiile, permit Comisiei efectuarea unor vizite de control la fața locului.

(2) Pentru a verifica respectarea unei decizii, agenții autorizați de Comisie sunt împuterniciți:

- (a) să pătrundă în toate incintele și pe toate terenurile întreprinderii în cauză;
- (b) să solicite explicații orale la fața locului;
- (c) să examineze registrele contabile și alte evidențe de activitate și să ridice sau să solicite copii ale acestora.

Dacă este necesar, Comisia poate fi asistată de experți independenți.

(3) Comisia informează în scris și în timp util statul membru în cauză asupra vizitei de control la fața locului și asupra identității agenților și a experților autorizați. În cazul în care statul membru formulează obiecții temeinic motivate privind alegerea experților, experții sunt numiți de comun acord cu statul membru. Agenții Comisiei și experții autorizați să efectueze controlul la fața locului prezintă o autorizație scrisă care specifică obiectul și scopul vizitei.

(4) Agenții autorizați de statul membru pe teritoriul căruia are loc vizita de control pot asista la vizita de control.

(5) Comisia furnizează statului membru o copie a tuturor rapoartelor elaborate ca urmare a vizitei de control.

(6) În cazul în care o întreprindere se opune unei vizite de control ordonate printr-o decizie a Comisiei în temeiul prezentului articol, statul membru în cauză acordă asistența necesară agenților și experților autorizați de Comisie pentru a le permite efectuarea vizitei de control. În acest scop, statele membre iau măsurile necesare în termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, după consultarea Comisiei.

*Articolul 23***Nerespectarea deciziilor și a hotărârilor**

(1) Atunci când statul membru în cauză nu respectă deciziile condiționale sau negative, mai ales în situațiile prevăzute la articolul 14, Comisia poate sesiza direct Curtea de Justiție a Comunităților Europene, în conformitate cu articolul 93 alineatul (2) din tratat.

(2) În cazul în care consideră că statul membru în cauză nu a respectat o hotărâre a Curții de Justiție a Comunităților Europene, Comisia poate acționa în conformitate cu articolul 171 din tratat.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII COMUNE*Articolul 24***Secretul profesional**

Comisia și statele membre, funcționarii și alți agenți, inclusiv experții independenți desemnați de Comisie, au obligația de a nu divulga informațiile cu caracter de secret profesional de care au luat cunoștință în activitatea de aplicare a prezentului regulament.

*Articolul 25***Destinatarii deciziilor**

Deciziile adoptate în temeiul capitolelor II, III, IV, V și VII se adresează statelor membre în cauză. Comisia notifică de îndată aceste decizii statului membru respectiv, acordându-i posibilitatea de a preciza Comisiei care sunt informațiile pe care le consideră ca intrând sub incidența obligației de a păstra secretul profesional.

Articolul 26

Publicarea deciziilor

(1) Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* o comunicare succintă privind deciziile adoptate în temeiul articolului 4 alineatele (2) și (3) și al articolului 18 coroborat cu articolul 19 alineatul (1). Comunicarea precizează posibilitatea obținerii unui exemplar al deciziei în versiunea sau versiunile lingvistice autentice.

(2) Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* deciziile adoptate în temeiul articolului 4 alineatul (4) în versiunea lingvistică autentică. În *Jurnalul Oficial* publicat în alte limbi decât cea în care este redactată versiunea autentică, textul în versiunea lingvistică autentică este însoțit de un rezumat relevant în limba *Jurnalului Oficial* respectiv.

(3) Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* deciziile adoptate în temeiul articolului 7.

(4) În cazurile prevăzute la articolul 4 alineatul (6) sau articolul 8 alineatul (2), se publică o comunicare succintă în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

(5) Consiliul poate decide în unanimitate să publice în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* deciziile adoptate în temeiul articolului 93 alineatul (2) al treilea paragraf din tratat.

Articolul 27

Dispoziții de punere în aplicare

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 29, Comisia are competența de a adopta dispoziții de punere în aplicare privind forma, conținutul și alte detalii privind notificările, forma, conținutul și alte detalii privind rapoartele anuale, detaliile privind termenele și calcularea termenelor, precum și calculul ratei dobânzii menționate la articolul 14 alineatul (2).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 martie 1999.

Articolul 28

Comitetul consultativ în domeniul ajutorului de stat

Se instituie un Comitet consultativ în domeniul ajutorului de stat (denumit în continuare „comitet”). Comitetul este format din reprezentanții statelor membre și prezidat de reprezentantul Comisiei.

Articolul 29

Consultarea comitetului

(1) Comisia consultă comitetul înaintea adoptării oricărei dispoziții de punere în aplicare în temeiul articolului 27.

(2) Consultarea comitetului are loc în cadrul unei reuniuni convocate de Comisie. Proiectele și documentele care urmează să fie examinate sunt anexate convocării. Reuniunea are loc în termen de cel puțin două luni de la trimiterea convocării. Acest termen poate fi redus în cazuri de urgență.

(3) Reprezentantul Comisiei prezintă comitetului proiectul măsurilor care urmează să fie adoptate. Comitetul emite un aviz privind proiectul, în termenul stabilit de președinte în funcție de urgența subiectului în cauză, dacă este necesar prin vot.

(4) Avizul se consemnează în procesul-verbal; în plus, fiecare stat membru are dreptul de a solicita ca poziția sa să fie consemnată în procesul-verbal. Comitetul poate recomanda publicarea avizului în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

(5) Comisia ține seama în cea mai mare măsură de avizul emis de comitet. Aceasta informează comitetul asupra modului în care avizul acestuia a fost luat în considerare.

Articolul 30

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Pentru Consiliu

Președintele

G. VERHEUGEN